

ŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORTŠPORT

POLFINALE EVROPSKEGA ATLETSKEGA POKALA

Italijani in Čehi za nastop v Rimu

Tekmovanje bo 21. in 22. t. m. v Rimu

RIM, 11. — Italijani so imeli danes kvalifikacijske tekme za nastop v polfinalu evropskega pokala, ki bo nastopil v polfinalu tekmovalja za evropski pokal, ki bo 21. in 22. t. m. v Rimu. Izid današnjih tekem so naslednji:

1500 m	1. Del Buono 3'49"
2. D'Inca 3'54"	
Kladivo	1. Bernardini 56,35 m
2. Boschini 55,95	
3. Sterchele 54,67	
4. Guidi 53,44	
5. Guarnelli 52,32	
Višina	1. Bogliatto 2,02 m
2. Azzaro 1,95	
Troskok	1. Gatti 15,30
2. Vecchione 14,93	
Palica	1. Rossetti 4,40 m
2. Dionisi 4,40	
Daljšina	1. Seradico 7,12 m
2. Fornaciari 7,11	
3. Rollandin 6,97	
4. Bonechi 6,96	
3000 m ovire	1. Risi 9'12"
2. Valenti 9'13"	
3. Pizzi 9'23"	

PRAGA, 11. — Češkoslovaška je za nastopila v Rimu za evropski pokal. Določeni reprezentanti so naslednji:

100 m: V. MANDLIK

400 m: TROUSIL

800 m: M. T. JUNGWIRTH

ROKS

BUENOS AIRES, 11. — Čez nekaj dni se bo izvedlo, če bo Salvatore Burrini sprejel dvoboj za svetovni naslov mušje kategorije z Argentinecem Horaciom Accavalom, ki ga je pred dnevi premagal po točkah.

UPORNIKI

«NJA-NJA»

(Nadaljevanje s 3. strani)

30 tisoč funtov. Ta ogromen primanjkljaj je moral kriti severni Sudan. Zato je general Ahmed Serif, poveljnik sudanskih sil na jugu, upravičeno rekel, da »Sever vzdržuje Jugo. Hkrati pa separatisti Juge zatrjujejo, da je južni del Sudana eksploativen od Severa in da se hoče zaradi tega od njega ločiti.

Separatistično gibanje »Nja-nja« je bolj malo politična, veliko bolj pa teroristična organizacija. Svoje ime si je nadelo po neki zelo strupeni afriški žuželki. Kako veliko je sovražstvo pristašev tega gibanja do vsega, kar je »severno«, nam bo pokazal sledeči primer: neki egiptovski, torej arabski novinar je prišel na področje plemena Dinga, kjer vodi uporniki »Nja - nja« kape-tan Antonius Makvas. Ko mu je egiptovski novinar sporočil, da bi se rad sestel z njim, mu je Makvas poslal glavo namestnika krajevnega upravnika, nabo-den na drog. S tem se je maševal nad neko »krivico« iz leta 1932, posredno pa sporočil novinarju — Arabcu, kako ga so-vražji. Arabci novinar je kljub vsemu vtrajal in Makvasu po-slal mladega študenta z Juge, da bi se domlenila za sestanke. Naslednjega dne se je novinar na-potil proti džungli in ko je bil na robu gozda, kjer ima Makvas svoj sedež, je prišel tudi od-govor: deblo nekakega tekevega drevesa se je zarila puščica z listkom, na katerem je pisalo: »Arabski novinar naj takoj zapu-usti to področje!«

ILJA ERENBURG

Odjuga

(roman)

18.

rijeva, »toda jaz imam opraviti z živimi ljudmi. Rada bi jih rešila, pa jih ne morem. Zadnjikrat ste mi pripovedovali, da se navdušujete nad astronomijo. Potem pa sem pomislila — lahko mu zavidam. Seveda, vam se včasih posreči pogledati na nas z Marsa ali z Venere.« Nasmehnila se je. »Treba se je sprijazniti s tem.«

»Kaj pa mislite, Vera Grigorijevna! Včasih je prav obratno... Mislite, da kadar mi razmišljamo o neskončnosti ali, če hočete, o največjem od vseh vzrokov, kakor so nas učili v šoli, ali je mar minuta zaradi tega krajša in bednejša? Po mojem mišljenju se mi zdi mnogo bolj pomembna že zato, ker mineva, in zato, ker je za njo neskončnost minut, dob, sveta in življenja.«

Vera Grigorijevna je poslušala glas Sokolovskega, toda njegove besede niso prihajale k njej. Spomnila se je nemirnih Leninovih oči. Zakaj je nisem zadržala? Strahotno težko je razumeti drugega, težje kot razpazovati morja na daljnih planetih. Zakaj se Sokolovskemu zdi, da je nekeje dolžan tolažiti me? Kot da bi jaz bila Lena... Kako je vse to težko

Med britanskim prvenstvom

Angležinja Long izboljšala včeraj evropski rekord na 200 m prosto

BLACKPOOL, 11. — Italijanka Daniela Beneck ni bila niti dva tedna evropska rekorderka na 200 m prosto. 28. prejšnjega meseca je v Rimu zabeležila s časom 2'18" nov rekord, danes pa je morala naslov najboljšje v Evropi prepu-stiti Angležinji Elizabeth Longovi, ki je med britanskim prvenstvom preplavala progo v času 2'16"2.

Na istem prvenstvu je Kanadčan Dan Sherry preplaval 110 jardov metulček v 59"1, kar je samo za 1 desetinko slabše od svetovnega rekorda Avstralka Kevina Berryja.

Igralci Triestine so včeraj odpo-tovali v San Daniele del Friuli, kjer se bodo pod vodstvom tehničnega komisarja dr. Frossija in trenerja Sadarja pripravljali za letošnje na-stope v C ligi. V furlansko mesto so odpotovali skoraj vsi, ki so bili na seznamu, z izjemo Marianinija, Zerlina II, Capitana in Vatte. Sle-dnja dva se bosta javila kasneje, Zerlin pa se bo pridružil klubskim tovaršem že danes.

Manjkal pa bo Mariani, ki je že predvčerajšnjim spravil vse svoje stvari v kovček in se vrnil v Pa-dovo. Mariani se namreč ni stri-njal z denarno ponudbo predse-dnika Triestine grofa Guarnierija. Jasno je, da letos Triestina ne bo mogla plačati igralcev kot v pre-jšnjih letih in to je jasno povedal predsednik osebno. Ali sprejeti po-nujeno, ali vrniti se domov. Ma-riani je vzel zadevo dobesedno in se je vrnil odkoder je prišel. Če se ne bo premislil, se bo Triesti-na odpovedala njegovemu sode-lovanju, a v tem primeru bo mora-la Padova poslati v Trst drugega igralca.

Na sliki: Mariani in Zerlin.

NOGOMET

BUENOS AIRES, 11. — Vodstvo kluba Independiente je zanikalo vest o prodaji desne zveze Vicenta de la Mato za 200 milijonov lir Interju. V tujakšnih krogih me-nijo, da so med obema kluboma pogajanja in da se ni prišlo do sporazuma.

ODBOJKA

DESET DNI V ROVINJU

Čeh Karl Laznicka treniral borovce

Rekli bi lahko, da predstavlja Rovinj za Bor poletno reziden-co. Da pa ne bo kdo mislil, da so to počitnice mu takoj obrazlo-žimo, da je to prvi krepkejši prijem za žogo pred sezono in raznimi prvenstvi. Fantje in dekleta si namreč pod pripekajočim soncem o-svajajo in utrjujejo razne vrstne priljubljenega športa.

Vsakoletni rovinjski treningi so bili najvidnejši pri moški ekipi, ki je v zadnjih dveh letih močno na-predovala po zaslugi mlajših sil, ki so se večinoma izveščale pod strokovnim vodstvom raznih tre-nerjev prav ob rovinjski obali.

Tudi letošnji tečaj se je izvrstno obnesel in odbojkarji so sklenili, da bodo prihodnje leto z veseljem sprejeli povabilo športnega zdru-žnja. Saj po napornem treningu v mladi in veseli družbi ne pri-manjkujeta zabave.

Letošnjega tečaja se je udeležilo 17 odbojkarjev, med katerimi so bili tudi trije predstavniki zgo-ščkega Krasa. Tečajniki so bili raz-deljeni v dve skupini. Prvo, ki je zajemala prvo moško Borovo še-storko, je treniral simpatični in zelo priljubljeni češki trener, za-sluzni mojster športa Karl Laznicka. Ta je dokazal, da kljub svo-jim 36. letom lahko še odlično za-igra. Ne smemo pa pozabiti, da je bil kot še aktivni igralec in kape-tan državne reprezentance svetov-ni prvak in istočasno proglašen za najboljšega igralca na svetu.

Največ lovorik si je nabral De-Grigorij, ki je pobral kar štiri dr-žavne naslove. Za njim so se izka-zali Rora, Gross in Fossati, ki bra-nijo po dva naslova, medtem ko

in nepotrebno!

»Kako bo pa z mrazom?« je kar tako vprašala.

Pokimal je za glavo.

»Radio je povedal, da bo pomoci minus petinideset.« Oba sta molčala. Sokolovski je gledal Vero Grigorijev-no in ni mogel odtrgati oči od nje, hotel ji je še marsi-kaj povedati in dobro vedel, da ne bo ničesar rekel. Njegove oči so vznemirile Vero Grigorijevno. Še bolj se ji je zmra-đil obraz.

Pripravil se je, da bi odšel, pa se je nepričakovano razgovoril:

»V moskovskem botaničnem vrtu so mi pokazali neko rastlino, vi jo seveda poznate, saj jo imamo pogosto v so-bah, prav tako pa tudi v našem klubu — alojo-stoletnika. Bral sem, da jo uporabljajo tudi v farmaciji. In zgodilo se je, da jim je neki pionir prinesel... kupil je majhen lonček in v njem ni bilo nikakih večjih cvetov. Priskrbel si je knjigo o negovanju cvetlic in tam je bilo napisano, da aloje rastejo v puščavah in jih je zato potrebno zalivati zelo poredkoma in da potrebujejo najslabšo zemljo. Dečku je bilo zelo žal, da ne more ustreči svojim aloom, požvižgal se je na knjižnico, rastlino presadil, jo pričel zalivati, pogno-jil prst, skratka, ravnal je z njo kakor s kakšno vrtnico ali orhidejo. In pomislite, zgodil se je čudež, aloje so se tako razrasle, da niso imele več prostora v sobi in nujno jih je bilo treba odnesti v botanični vrt v evetličnjak. Ne vem, zakaj mi je to prav zdaj padlo v glavo... Ne jezite se, zares sem vas utrudil s pogovorom... Toda zelo se mi je zahotelo, da bi vas videl...«

Vera Grigorijevna se je obrnila in zamolklo dejala:

»Ne verjamem... Mislim namreč na rastlino. Če se je navadila puščavske klime, bi jo morala takšna nega učititi.

ATLETIKA

Novi rekordi v ženskem sprintu

Ewa in Irina - raketi iz Varšave

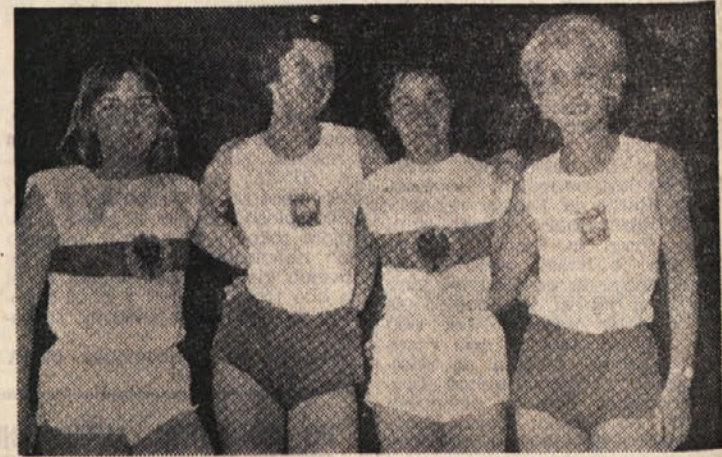
11"1 v teku na 100 m in 22"7 na 200 m dolgi progi

Poljska ženska atletika je ena najmočnejših v Evropi. Poljakinje se odlikujejo tudi po svoji lepoti, ki je v mnogih primerih prav izredna. V zadnjih letih so Poljakinje predvsem mnogo pokazale v sprintu in v skoku v daljino. Prva mesta in kolajne na olimpijskih igrah in na evropskih prvenstvih so potrdile Poljsko kot naj-boljši sprintersko atletsko državo.

Do polovice lanske sezone sta bili stebra v državni reprezentan-ci Maria Janiszewska-Sobota in Te-reza Ciepla. Nenadoma, vsaj za nas, sta se tedaj pojavili dve 18-letni dekleti, ki sta takoj napolni-li stolpce športnih časopisov. Ewa Klobukowska in Irina Kirzstein-sten sta dosegli izredne rezultate na 100 in 200 m. Ewa je celo izenačila evropski rekord na 100 m z 11"3, malo pred odhodom na olimpiado pa je hitra štafeta z obema mla-dinkama tudi postavila svetovni rekord s 44"2. Atletinji sta nato zmagali še na mladinskem evrop-skem prvenstvu v Varšavi. Ewa na 100 m, Irina pa na 200 m in v skoku v daljino. Vrsta izrednih u-spehov jima je zagotovila pot v Tokio, kjer so ju čakali novi u-spehi.

Ewa je startala na 100 m in se s trikratnim 11"4 z lahkoto uvrstila v finale. Tu jo je čakala izredna ameriška trojka Tyus, McGuire in White. Ewa je bila kos zadnji, ni pa šla dalje od tretjega mesta in bronaste kolajne.

Irina je najprej startala na 200 metrov in se prav tako z lahkoto prebila v finale. Njena naloga ni bila lahka, upala pa je le. Tri te-kačice so skoraj istočasno pri-tekle skozi cilj, vendar je imela Američanka McGuire le malo pred-nosti. Irina je bila tako druga sicer odličnim 23"1, ki je bil nov evropski rekord. Irini srebro na 200 m ni zadostovalo. Poizkusila je še v skoku v daljino. Tudi tu je se niso mnogo poznali, že po kvalifikacijah (6,43 m) pa so se ozirali za njo. V finalu so se je že bali in res je z izrednim sko-kom 6,60 m podlegla le Angli-znji Rand.

Nova rekorderka Kirzsteinova (druga od leve) s Klobukowsko (zadnja)

prej zmagala v polfinalu, nato pa spopad z Američankami, ki so bile potencialno precej boljše. Poljaki-ne so bile v postavi Ciepla, Kir-zstein, Górecka in Klobukowska. Kirzstein in Klobukowska. Tre-ner Piotrowski upa, da bo do ev-ropskega prvenstva 1. 1966 izpopol-nil novo četvorko, ki bo prebila nov zid 43 sekund.

BRUNO KRIZMAN

MED KVALIFIKACIJSKIMI TEKAMI

Nov svetovni rekord T. Pressove v disku

MOSKVA, 11. — Sovjetska atletinja Tamara Press nadalju-je s presenetljivimi dosežki: med kvalifikacijskimi tekmami v Luznikih za nastop na spar-tiadi zveze sovjetskih sindi-katov je Pressova vrgla disk 59,70 m daleč in s tem za 41 cm izboljšala lastni svetovni re-kord, ki ga je bila dosegla 18. maja 1963. leta v Moskvi.

Kronologija svetovnih re-kordov je naslednja:

Nima Romačkova (SZ)	53,61 m
Odesa 10.8.1952	
Nina Dumbadža (SZ)	57,04
19.10.52	
Tamara Press (SZ)	57,15
12.9.60	
Tamara Press (SZ)	57,43
15.7.61	
Tamara Press (SZ)	58,06
Tamara Press	58,98
London 20.9.61	
Tamara Press	59,29
Moskva 18.5.63	
Tamara Press	59,70
Moskva 11.8.1965.	

f. v.

V ostalem pa se sploh ne spoznam na botaniko... Vi mi oprostite, Jevgenij Vladimirovič, toda jaz sem zelo utru-jena. Glava me boli...«

Naglo je odšel. Bila je tista tako mrzla mesečna noč, ko imaš občutek, da dihaš hkrati zalejeni od ko ptice. ki so zmrmlele med preletom padajo na tla kot kamenje. V veliki žalosti se je Sokolovski vračal domov po pustih ulicah, oblihtih z nepotrebno svetlobo. Ustnice so se mu rahlo tresle, iz ust se mu je kadilo. Kaj je govoril in ali je sploh govo-ril? Ali je pa samo rahlo drgetal z ustnicami, ves tih, za-mišljen, brez sanj in brez besed?

7.

Ko je zaključila pouk, je Lena zagledala v zbornici Andreja Ivanoviča. Zazdelo se je, da se je prvič nasmehnila v tem poslednjem mesecu. Seveda je takoj delila svoje težave s Puhovim: v sedmem razredu jih veliko manjka, Genja Čizikov pa ji je povsem ušel iz rok, izostaja od pouka, kadi in pričel se je družiti z nekimi malopridneži. Andrej Ivanovič jo je pričel miriti, svetovati ji je, naj se pogovori z materjo. Misa Burkova. »S Čizikovim se bom že sam po-govoril, spominjam se ga še iz tretjega razreda, res je raz-grajal, toda ni slab deček...« Šla sta skupaj in Lena je de-jala, da bo spremlila Puhova: hotela ga je še poslušati in tudi domov je ni vleklo. Zdal je vedno iskala vzrok, da bi čim kasneje prišla domov in da bi ne kostila skupaj z možem.

Mnogo dni je minilo od tistega večera, ko je Lena spozna-la, da mora oditi od Zuvavljeva. Toda ničesar se ni spremenilo v njenem življenju. Na noben način se ni mogla odločiti, v obu-pu je sama sebe zmerjala s cunjjo in ničvrednico. In takšna bom živela do konca svojih dni. Sramotno in proti svojemu prepričanju... In ko bo šuročka dorasla, bo prva, ki me bo prezirala...

Andrej Ivanovič pa je naprej pripovedoval:

»Prav zanimive novice imam. Ali se spominjate Kostje? Vaš bivši učenec je, lani je končal šolo. Ne, ni to Punin, to je drugi Kostja — Černisev. Rdečelasi... Salun je bil predren, precej sam se namučil z njim, toda dober deček je in spo-soben, veliko bere in razmišlja. Okoliščine, v katerih je rasel, pa so bile odvratne: oče je padel v vojni, mati pa je se speciala s skladiščnikom, večkrat sem ga srečal — malopridnež je in notorični pijanec. Kostja bi rad šel na institut, in pričakoval je, da ga bodo sprejeli. In zamislil si, niso ga sprejeli: pre-malo mest je bilo, nekaj pa je bil moral pustiti za konkurz. Dečka je obšel popoln obup, povrhu pa ga je ta skladiščnik še vrgel iz hiše. Z eno besedo, obup. Govoril sem mu: »Zavezaj mi se, da bi bil sprejel, najvažnejše je, da se zavzameš. Sel sem k direktorju, Stepanu Aleksandroviču, v itak poznate — poslušal me je, toda ničesar ukrenil. Obrnil sem se na mestni komite, toda oni so mi odgovorili, da je to nemogoče sredi šol-skega leta. Zakaj? Vendar je Kostja vso opravil za hrbtom, to sem sam preveril — da bi se na silili, ni njegova navada. Sekretar mestnega komiteja mi je pravil, da na podlagi izjav lahko to reši ministrstvo. Iz ministrstva so mi odgovorili, da z njihove strani ni ugovorov in da mora vprašanje rešiti di-rector. Znova sem šel k Stepanu Aleksandroviču, gledal je v dopis iz ministrstva, kimal z glavo in soglašal — škoda je, da bi dečko propadel — toda na koncu koncev mi je rekel, da v kolikor ministrstvo ni dalo navodil, nima pač pravice... Tedaj sem se odločil in napisal ministru, napisal, da je to moj bivši učenec, da ima velike sposobnosti, da ni prav, ker ga niso spre-jeli in pisal sem tudi o družinskih razmerah... Pisal sem še lani. In šele sedaj mi je Nadežda Jegorovna prinesla pismo, odgovor pomočnika ministra, v katerem mi sporoča, da mi na podlagi odločbe sprejet. Ne morete si predstavljati, Lena, kak-šen uspeh je to!«

(Se nadaljuje)